

“ÖĞRENMENİN VE
ÖĞRETMENİN ERDEMİNİ

ANABİLİM'DEN ALDIM!

REKABETİN ÇOK ÇETİN BİR HAL ALDIĞI BİR SÜRECİ YAŞIYORUZ. BÖYLE BİR ORTAMDA KİŞİSEL HEDEFLERE ULAŞMAK VE BİR YANDAN DİĞER İNSANLARA KATKI SAĞLARKEN BİR YANDAN DA KARİYER BASAMAKLARINI TIRMANMAK NASIL MÜMKÜN OLACAK? TAM DA BU KONUYLA İLGİLİ BİR MÜCADELE ÖYKÜSÜ ANLATMAK İSTİYORUZ SİZLERE. ÖYKÜNÜN KAHRAMANI DA İSMİ GİBİ GERÇEK VE BİZDEN BİRİ; YRD. DOÇ. DR. N. ÖYKÜ İYİGÜN. ANABİLİM'DEKİ ÖĞRENCİLİK YILLARINDAN İTİBAREN KATILIMCI BİR YAŞAMIN NE DENLİ ÖNEMLİ OLDUĞUNU KEŞFEDEN İYİGÜN, ANABİLİM'DE SAĞLANAN ORTAMIN ÖĞRENCİLER İÇİN FARKINDALIK YARATMADA BÜYÜK ROL OYNADIĞINI VE KENDİSİNİN DE KARİYERİNDE BU ORTAMDAN İSTİFADE ETTİĞİNİ DİLE GETİRİYOR. ŞU ANDA İSTANBUL TİCARET ÜNİVERSİTESİ ULUSLARARASI TİCARET BÖLÜMÜNDE ÖĞRETİM ÜYESİ OLARAK GÖREVİNİ SÜRDÜREN İYİGÜN'ÜN KARİYERİ ÖYLE DİKKAT ÇEKİCİ Kİ, SÖZÜ DAHA DA UZATMADAN KENDİSİNE BIRAKIYOR VE DEĞERLİ PAYLAŞIMLARI İÇİN TEŞEKKÜR EDİYORUZ.

Sizi kısaca tanıyabilir miyiz?

Ailenin tek çocuğu olarak İstanbul'da dünyaya geldim. Şımarık değil ama özgüveni yüksek bir çocuktum. Mesela ödevlerimi yapmadan dışarı çıkamazdım ama sonrasında gönülümce sosyalleşebiliyordum. Rahmetli dedem, Kuleli Askeri Lisesi'nde öğretmendi. Çok küçük yaşlardan itibaren askeriye de okutulan alıştırma kitaplarını getirir ve hafta sonları birlikte çalışırdık. Dolayısıyla ilkokula başlarken çok iyi bir temelle başlamış oldum. Bu anlamda dedemin bana katkısı büyüktür. Örneğin ilkokul 4'üncü sınıfa geldiğimde İngilizce biliyordum. Yani demden özel eğitim aldım diyebilirim. Ailem başarılı olduğum zaman beni ödüllendirirdi. Okulda okuma ve yazma yarışmaları yapılırdı; kazanırdım. Şimdi düşünüyorum da ne kadar da motivasyonu arttıran şeylermiş. Bu başarının etkilerini bugün siz de görebiliyorsunuz zira hızlı okuyabildiğim gibi, hızlı da konuşabiliyorum(gülüyor).

Anabilim'le yollarınız nasıl kesişti? Anabilimli olmak size neler kattı? O döneme ait neler hatırlıyorsunuz?

Anabilim Eğitim Kurumları, hem evimize yakındı hem de özel okullar sınavına tesadüfen burada girmiştik. Sınav sonuçları açıklanınca aldığım yüksek puan Anabilim'in dikkatini çekmiş. Ne mutlu ki bu vesileyle Anabilim'de burslu okumaya başladım. 1999 yılında mezun oldum. Anabilim'de kendimi çok iyi hissediyordum; bir aile gibiydik. Sınıflarımızda çok az kişi vardı ve bu nedenle hem iyi bir eğitim aldık, hem de çok samimi arkadaşlıklarımız oldu. O dönemden arkadaşlarımızla hâlâ sıkça görüşüyoruz. Ama şöyle bir dezavantajı vardı; ödevleri-

mizi yapmadığımızda hemen anlaşılıyordu ve sözlülerde sıra bana gelmez diyemiyorduk (gülüyor). Öğretmenlerimizle çok sağlıklı bir iletişimimiz vardı; hatta öğretmenlerimize çay içmeye bile giderdik, çok yakındık birbirimize... Eğer bir gün öğretmen olursam Anabilim'deki öğretmenlerim gibi olurum diye düşünüyordum. Öyle de oldu. Anabilim'deki gerçek, kaliteli, çocukların yaşamına dokunan ve bir o kadar da samimi olan eğitim sistemini benimsedim. Mutlu olduğunuz zaman daha çok şey öğrenileceğini gördüm. Anabilim'de tek işimiz öğrenmek ya da eğitilmek değildi. Var olana neler ekleyebileceğimizi, nasıl farklı düşünebileceğimizi öğrendik. Bugün sıklıkla dile getirdiğim aktif vatandaşlığın temelini, aktif bir öğrenci olarak o yıllarda yerleştirmişim zihnime. Bir de Anabilim'de şunu hiç unutmuyorum. Okulda öğrenci başkanlık seçimleri düzenlenirdi; bir keresinde ben de aday olmuştum. Politikacılar gibi bizim de seçim vaatlerimiz olurdu. Benim de en büyük vaadim okula Algıda(dondurma) getirmektir. Sonra seçimi kazandım ve okulda dondurma satışları başladı. Hatta ilk dondurmaya da açılış gibi olsun diye ben yemiştim (gülüyor). Çok mutlu okudum Anabilim'de... Ve her zaman da söylemekten gurur duyuyorum: Liseyi birinci olarak bitirdim. İyi ki Anabilim'de okumuşum diyorum her zaman.

Peki, üniversite tercihi sırasında ve devamında üniversitede neler yaşadınız?

İstanbul Üniversitesi Uluslararası İlişkiler Bölümü'nü kazandım. Elbette bu süreçte Anabilim'in değerli öğretmenlerinin de katkısı oldu. Özellikle istediğim bir bölümdü. O yıl 1999 depremi yaşanmıştı. Açıkçası özel bir okuldan gelince üniversiteye dair beklentiniz de yüksek oluyor. Anabilim'in sekiz kişilik özel ders gibi olan lise sınıflarından üniversitede 200 kişilik sınıflara geçince ilk yıl epey zorlanmışım. Bu süreçte üniversitedeki tanıtım masalarının birinde AIESEC-İktisadi ve Ticari İlimler Talebeleri Staj Komitesi'ni gördüm ve ofislerine bilgi almaya gittim. Bu şekilde farklı alanlarda kendimi geliştirebilirim diye düşündüm ve AIESEC'e başvurudum. Kendime inanıyordum çünkü başladığım işte hedefler koyabiliyordum ve azimliydim. AIESEC'in vizyonuna inandım; “Barışın sürekliliği için nefretin ortadan kalkmasında kültürlerin birbirini tanıması ve kaynaşması” felsefesinden yola çıkıyordu. Yani AIESEC hayatımı olumlu anlamda çok etkiledi, benim için kırılma noktasıydı burayla karşılaşmak ve çalışmak. Tabii AIESEC'i aileme kabul ettirmekte zorlandım. Çünkü burası devamlılık isteyen bir organizasyonda ve üniversitede derslerimi etkileyecekti. Bu nedenle ailem başlarda AIESEC'de bu kadar faal bir görev almamı istememiş olsa da, en sonunda kabul ettirmeyi başarmıştım! Ki bu da benim için ayrı bir başarıdır. Evet, üniversite yaşantım 4+1 yani 5 yılda bitti ama AIESEC bana çok şey kattı.

Sonrasında kariyer basamaklarınız nasıl şekillendi?

AIESEC üyeliğim sırasında İnsan Kaynakları konusuna olan ilgimi de fark ettim. Bununla birlikte üniversitede alan dışı olarak işletme ile ilgili dersler almaya başladım. 2,5 yılın sonunda AIESEC İstanbul Şubesi'nde İnsan Kaynakları'ndan sorumlu yönetim kurulu üyesi oldum. Eğitim-danışmanlık sektöründeki firmaların pazar araştırmasını yapıyor, AIESEC içindeki tüm eğitimleri düzenliyordum. Ayrıca eski üyelerle iletişimin sürdürülmesinden ve yeni üyelerin kuruma kazan-

dırılması adına yapılan tüm faaliyetlerden, yeni üyelerin oryantasyon programından ve gönüllü olarak üyelerin kurumda kalması için motivasyonundan sorumluydum. Bu süreçte pek çok kez yurtdışına gittim; eğitimler aldım, eğitimler verdim. İngilizcemi geliştirdim, dünyanın birçok farklı ülkesinden çok güzel dostluklar edindim. AIESEC dışında üniversite sırasında da birçok farklı yerde stajlar (BP Gaz Genel Müdürlüğü Müşteri İlişkileri Yönetimi Departmanı, Finansbank Genel Müdürlüğü Hazine Departmanı, Proje Danışmanlık Proje Yönetimi Departmanı) yaptım. AIESEC ve yapmış olduğum stajlar neticesinde hayatımda radikal bir karar daha aldım. Üniversitede çok severek ve isteyerek okuduğum uluslararası ilişkiler bölümünden vazgeçtim ve yüksek lisans için işletmeye yöneldim. Kısacası AIESEC'te çalışmak kolay değildi, emek istiyordu ama bana çok şey kattı. Kariyerimde atacağım adımları netleştirdi ve kolaylaştırdı. İşte bugün sıklıkla dile getirdiğim, birçok üniversitede ve platformda eğitimi verdiğim "Aktif Vatandaşlık" bilincinin tohumlarını o zamanlar da attım ben... Herkesin de erken yaşta bunu yapabilmesini umut ediyorum. Hedefim yurtdışında staj yapmaktı. Üniversitenin son yılı AIESEC ile Almanya'da Sparkasse Bankası'nın Genel Müdürlüğü'nde staj yaptım. Almanya'da diğer stajyerlerden bir adım öndeydim. Hatta iş teklifi bile almıştım ama okulum henüz bitmediği için geri dönme zorunda kaldım. Üniversite bitince ve AIESEC üyeliğim de son bulunca Marmara Üniversitesi Uluslararası İşletmecilik Bölümü'nde yüksek lisansa başladım. Yüksek lisansı birincilikle bitirdikten sonra aynı üniversitede Yönetim ve Organizasyon alanında doktora başvurduğum ve kazandım. Aynı zamanda özel bir şirkette Uluslararası Pazar Araştırması ve Pazarlama Planlaması göreviyle işe başladım. Doktora dersleri ve iş yükü ağır gelince, stres nedeniyle hastalandım. Çalıştığım şirket haftanın iki günü doktora derslerine gitmem konusunda destek olduysa da, sağlığım açısından işi bırakmaya karar verdim. Hayat beni yine bankacılık sektörüne yönlendirdi ve 2007 yılında HSBC Bank Genel Müdürlüğü Kredi Kartı Ürün Yönetimi Bölümü'nde çalışmaya başladım. Fakat hem görev tanımının beklemediğim gibi olmaması, hem de doktora yeterlik sınavının yaklaşmakta olması sebebiyle işimden ayrıldım. İki ay adeta evde kampa girdim ve sınav için yoğun bir çalışma hazırlığı yaptım. Neticesinde sınavı ilk seferde geçtim.

Artık akademisyen olmak istediğimi biliyordum. İş arayışlarım da bu noktadan sonra bu alanda oldu.

Genç Girişimciler ve Liderler Derneği (JCI)'de de çok başarılı çalışmalara imza attığınızı biliyoruz. O dönemden de bahsedebilir misiniz? 2006 yılında hayatıma bir başka sivil toplum kuruluşu Genç Girişimciler ve Liderler Derneği (JCI) girdi. JCI, dünya çapında 100'ün üzerinde ülkeden yaklaşık çeyrek milyon gencin bir arada bulunduğu küresel bir platform. JCI üyeleri, "Gençlerin yetişmesi için fırsatlar sunarak toplumun pozitif gelişimine katkı sağlamak" misyonunu gerçekleştirmek için çalışıyor. Ben de üye oldum ve 2013 yılı sonuna kadar JCI Avrasya Şubesi, JCI Megapol Şubesi ve JCI Türkiye Yönetimi dahil derneğin birçok farklı yeri ve seviyesinde çalıştım. O dönemde Bahçeşehir Üniversitesi ile tanıştım ve Siyaset Okulu Sertifika Programı'nı tamamladım. 2007 yılında JCI sayesinde tanıştığım Bahçeşehir Üniversitesi'nde Hükümet ve Liderlik Okulu biriminde Programlar Direktörü olarak çalışmaya başladım. Bu süreçte bir yandan doktora tez çalışmalarına devam ediyordum, bir yandan da Boğaziçi Üniversitesi'nde "misafir öğrenci" olarak ek dersler alıyordum. İdari görevin yoğunluğu sebebiyle başka üniversitelere "araştırma görevlisi" pozisyonlarına başvurularında bulunmuşum. Doğuştan itibaren ve İstanbul Ticaret Üniversitesi'yle görüştüm. Çok olumlu geçti görüşmelerim. İstanbul Ticaret Üniversitesi'ni tercih ettim ve 2008 yılında başladım. Bir yandan da JCI çalışmalarını devam ediyordum ve artık derneğin

Avrasya Şubesi'nin genel sekreteryidim. Bu arada 2008 yılında JCI Türkiye'nin "En Başarılı Üyesi Ödülünü" aldım. 2009 yılında da JCI Avrupa'nın "En Başarılı Üyesi Ödülünü" Budapeşte'de düzenlenen 4000 kişilik bir galada aldım. Bu ödülün ardından JCI Türkiye beni Türkiye'de ilk ve Avrupa'da 6'ncı olacak olan uluslararası konsept şube kurma ile görevlendirdi. 2009 yılında JCI Megapol Şubesi'ni kurdum ve birçok da ödül kazandık. Bu arada 2011 yılında doktora tezimi tamamladım ve mezun oldum. 2012 yılında da "Psikolojik Kontratın Örgütsel Sapma Üzerindeki Etkisi ve Kişilik Özelliklerinin Rolü: İlaç Sektöründe Bir Araştırma" adlı tezimi kitap olarak piyasaya çıkardım. 2012 yılında ayrıca Yardımcı Doçent olmuşum.

Sohbetimizde aktif vatandaşlıktan bahsettiniz. Nedir aktif vatandaşlık?

Aslında aktif vatandaşlık aldığım bir eğitimde ilk kez karşılaşmış olduğum bir kavram

idi. Sivil toplumun gücüne ve sosyal sorumluluğun yapıcılığına inancım o kadar büyüktü ki, bu kavram inanılmaz ilgimi çekti. Kavramı akademik olarak araştırdım, eğitimler geliştirdim, kavramı daha geniş kitlelere ulaştırabilmek adına radyo programlarına katıldım ve hatta kariyer yönetimi ile ilişkilendirip Doğu Akdeniz Üniversitesi'nde 2 yıl önce konferans verdim, inanılmaz ilgi çekmişti. Aktif vatandaşlık, kişinin hayatında ve etkileşim içerisinde olduğu diğer her şeyle aktif olması demek en basit tanımıyla. Örneğin yolda yürürken size ait olmasa da yerdeki çöpü kaldırmaktır aktif vatandaşlık. Ama esas tanımıyla sizin rahatlık alanınızdan çıkıp odaklandığınız alanlardan birinde karşılık beklemeyen çalışmanız demektir. Bunlar nedir, çevrenize yönelik bir sorunu tespit edip o sorunla ilgili bir çözüm üretmenizdir. Yaşamakta olduğunuz dünyaya katkıda bulunmaktır. Örneğin üniversitede vermekte olduğum

Sosyal Sorumluluk dersimde öğrencilerimi her dönem birer kez Darülaceze'ye ve TEGV'in eğitim birimlerine götürüyorum. Bunu yaparak da, sosyal sorumluluk için ufak da olsa bir adım atmalarını sağlıyorum. Bu dersi alıp da gönüllü faaliyetlere yönelen birçok öğrencimiz oldu. Günümüzde "aktif vatandaşlık" tanımı kadar uygulaması kolay bir kavram değil. Gönüllülük sadece birilerine, ya da kurumlara yardımcı olmak değildir; birebir çalışmak, içtenlikle katkı sağlamaktır. Şu söz çok severim: "İnsanlığa olumlu iz bırakan düşünce ve sistemler "alıcı" olmadan önce, "verici" ve "adil" olmayı öngörenlerdir."

Kariyer hedefleriniz nelerdir?

H. Walpole'nin şu sözü yatak odamda asılıdır: "Başarının sırrı tek bir şeyle adamakıllı, diğer binlercesiyle gereği kadar meşgul olabilmektir". Ben de hayatım boyunca bu şekilde ilerlemeye çalıştım ve umudumu kaybetmeden hep bardağın dolu tarafını görmeyi tercih ettim. Birçok akademik çalışma yaptım, hâlâ da yapıyorum. Bu ay içerisinde "Güncel Yaşamlar Işığında Etik" adlı kitabımız piyasada olacak. Çalışmalarımızı ve projelerimizi yurtdışında bilimsel toplantı ve konferanslarda sunuyorum. Kariyer hedefim öncelikle doçent sonra da profesör olarak akademik hayatıma devam etmek elbette. Ama farklı bir eklemem var: Hep üreten ve topluma yararlı işler yapan, yani gerçek bir aktif vatandaş olan bir akademisyen olarak hayatıma devam etmek istiyorum. Bunun dışında ileride politikada aktif görev alabilirim, ülkenin aydınlıkları olarak politikaya katkı sunmanın boynumuzun borcu olduğunu düşünüyorum. Bu arada genç kuşaklara da bir tavsiyem olacak:

Günümüzde rekabet inanılmaz boyutlara aştı. Sadece eğitim ve bilgi seviyesi değil, kültürel oryantasyon da başarı için önemli bir değişken haline geldi. Bu nedenle mutlaka ülkeler arası bir şeyler yapmak gerekiyor. Farklı ülkelerde, farklı deneyimler elde etmek lazım. Ben bu anlamda AIESEC ve JCI nedeniyle çok farklı ülkelerde genç yaşta çok farklı tecrübeler kazandım. Ama artık bunu akademik tarafa devam ettiriyorum. Misafir öğretim görevlisi olarak geçen sene Avusturya/Salzburg'ta ders verdim. Bu yılda Fransa'da yine aynı şekilde ders vereceğim. 6-12 aylığına büyük bir araştırma projesi için de Amerika/Boston'da bulunmak için yazışmalarına devam ediyorum.

İş dışında neler yapıyorsunuz?

Fanatik Galatasaraylıyım, yıllardan beri GS'nin her maçına gidiyorum. İleride Galatasaray ile ilgili hedeflerim var; mesela kongre üyeliği ve divan kurulu üyeliği gibi. Futbol izlemek bana çok iyi geliyor; küfür etmememe rağmen deşarj oluyorum. Stresten arındığımı hissediyorum. Ben gerçek bir taraftarım, sadece maç izlemekle kalmam, gelişmeleri de takip ederim. Örneğin Fenerbahçe ya da başka bir takım yurt dışından bir takımla oynarsa, o gün Fenerbahçeliyimdir. Hele bir de kazanırsak değmeyin keyfime. Bunun dışında seyahat etmeyi ve farklı kültürleri tanımayı çok severim, 3-4 günlük boş zaman yarattığım anda, yurt içi-yurt dışı hemen bir yerlere giderim. Fotoğraf çekmeyi de çok seviyorum; ileride en büyük hayalim fotoğraf sergisi açmak.